

Iemand zien

'Hoeveel patiënten heb je gezien?' Dit is de vraag aan een arts na het spreekuur. We noemen de spreekkamer een behandelkamer en het werk van de arts 'zien'.

Onze Heiland, arts van zielen, ziet mensen en dan juist hen die Zijn hulp nodig hebben omdat er ziekte is, verdriet of angst. Opvallend dat onze Heere Jezus Christus mensen 'ziet'. Dat houdt ook in dat Hij hen roept, aanraakt, met hen in gesprek gaat en hen troost. Dat laatste kan letterlijk een vermaning zijn, maar meestal geeft het uitzicht op een heilzame behandeling.

Juist binnen de christelijke gemeente leren wij dit van onze Herder, nl omzien naar elkaar, dat meer is dan groeten. Vragen 'hoe het er mee gaat' wordt meestal beantwoordt met 'goed' en wij kijken dan al weer naar een ander. Omzien naar elkaar wordt pastoraat genoemd en dan blijf je even bij degene die je ziet. Het woord 'pastor' verwijst naar herder. Daarmee is het beeld helder. Jezus is de goede Herder en in Zijn dienst worden wij geroepen om herders te zijn van onze naaste. De gemeente heeft herderlijke zorg gemeen.

**Omzien naar
elkaar**

Er zijn veel problemen in de zorg. Kosten lopen op en het aantal vacatures is ontzettend groot. Het werk lijkt niet zo aantrekkelijk. Wie is er vroeg of laat niet afhankelijk van de een of andere manier van zorg? Maar het volgende is niet minder belangrijk.

Ik merk op dat er vreselijk veel nood is op het terrein van de herderlijke zorg als het pastoraat binnen de christelijke gemeente. Meer dan ooit hebben mensen aandacht nodig, een oor dat hen hoort en een oog dat hen ziet. Jonge mensen, opgejaagd door de tijd waarin zij leven en de mensen die hen omringen, lopen vast, trekken het even niet, worstelen met heel veel vragen over henzelf, de maatschappij en God. De generaties daarboven zitten met niet minder complexe vragen, omdat zij antwoorden zouden moeten hebben voor jongeren, maar ook zij zijn kind van deze tijd en groeiden op in een wereld en een maatschappij die meende zonder God te kunnen. De bovenste laag van de christelijke gemeente (want ik schrijf dit aan u die bij de gemeente hoort) was altijd of heel vaak zeker in de dingen van het geloof, maar wordt nu van buitenaf en ook van binnenuit bestookt met vragen. Twijfel en onzekerheid nemen toe.

Juist op dit moment 'zien' wij steeds minder mensen, ouderen en jongeren. Het geregelde pastoraat in de vorm van huisbezoek vinden wij niet meer van deze tijd. Als u of jij iets hebt, moet je je maar melden. Dat doe je wel bij een dokter, maar niet zo direct binnen de christelijke de gemeente.

Jezus ziet mensen en oefent zijn volgelingen in het zien. Hij gaat naar hen toe, roept hen bij hun naam en raakt hen aan of spreekt hen toe. Soms is er een uitgebreid gesprek, zoals bij de put in Samaria. Dat is pastoraat. Wanneer wij niet of minder omzien naar elkaar, zien wij de ander niet meer en de ander ons niet.

Voor de opbouw van de gemeente is de prediking van groot belang, maar 9 in één adem) het pastoraat niet minder. In sommige gemeenten is er een jongerenvolgsysteem, georganiseerd jongerenpastoraat. Als er iets niet goed gaat, ziet men hem of haar. Na de geloofsbelijdenis en de doop van kinderen raken de twintigers en de dertigers wat uit beeld. Juist dan komen dikwijls de problemen met werk en relatie. Zien we hen dan? Of zijn ze uit ons zicht. Als er iets is, moet je het zeggen. Maar helaas, mondige mensen binnen de gemeente melden zich echter niet of nauwelijks.

In mijn eerste gemeente Uddel werd 's zondag vanaf de preekstoel afgekondigd bij wie er die week huisbezoek was. Men voelde zich verplicht thuis te zijn en de broeders te ontvangen. Zo werkt het nu niet meer, ook niet in Uddel. Pastoraat moet je wel regelen en overzien. Binnen de gemeente is het van belang dat wij elkaar kennen, in het bijzonder ook vanuit het ambt. Mogelijk zijn de pastorale ouderling en de (ouderen)predikant er juist voor om de pastoranten te 'zien'. Contacten leggen en netwerken, heet dat tegenwoordig. Met de moderne media en middelen kunnen we heel veel doen, maar het gaat er om dat wij die ene jongen, moeder, of echtbaar 'zien'.

Ik doe een pleidooi voor hernieuwd intensief pastoraat als 'omzien naar elkaar'. Sommigen moeten en kunnen hier leiding aan geven, maar elk gemeentelid is er ook toe geroepen. Artsen zien hun patiënten. Dat is kennismaken, diagnose en behandeling. Daar gaan ze voor? Binnen de gemeente gaat het om 'zien'. Je kijkt niet verder, dan dat je eerst met die ene van hart tot hart gesproken hebt. Soms is dat iets van korte duur, soms ook van lange adem. Pastoraat is één van de twee pijlers van de opbouw van de gemeente. Kringwerk is ook pastoraat. Catechese is ook pastoraat. Dat geldt ook voor jeugdwerk. Alpha en Omega zijn ook vormen van pastoraat. Het gaat er om dat wij, en dat geldt voor iedereen binnen de gemeente, de ander 'zien'.

Ds. F. van Roest.

